

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del mitj, núm. 20, botiga, BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba Puerto-Rico, 16 rals., Estranger, 18 rals.

DESPRENDIMENT Y NOBLESA.

Hi ha actes que per més que dolgan mereixen un aplauso. Hi ha lleys que obligan, y la ley de la disciplina es la norma de tots los partits serios y formals.

Nosaltres, sosteniam una candidatura, leament, ab tota la forsa de las nostres conyeccions, ab tota la ley del nostre cor. Sosteniam la candidatura per Barcelona designada pèl mateix Castelar.

En ella, com tots saben hi figurava 'l nom de n Soler y Plá, fill de Barcelona, tantas vegadas distingit ab la confiansa dels seus conciutadans, tant digne de aquesta distinció. La sosteniam, ja 'u hém dit, perque l' ilustre Castelar l' havia designada.

Desgraciadament, per móvils que no volém judicar, perque may y molt menos en aquestos moments, volém envenenar certas llagas, una fracció prengué á pit lo contrariar aquest nom tan respectable.

Lo Sr. Soler y Plá, avants de consentir que fòs lo seu nom la bandera de una lutxa fraticida, home delicat, demócrata dels millors, vá demanar lo dia 11 del corrent al Comité que prescindís del seu nom, que 'l tragués de la candidatura.

Lo Comité vá contestar qu' ell no anava á las urnas ab un nom determinat, sino ab l' idea de portar á las urnas la voluntat del seu gefe.

Soler y Plá insisteix en la seva resolució: á las quatre de la tarde del mateix dia 11 la comunica per telégrafo al Directori nacional; y aquest lo dia 12 accepta sa resolució y l' hi dona per son desprendiment las gracias més expresivas.

Insisteix de nou 'l nostre amich perque 'l Comité 'l retiri, y 'l Comité s' hi nega per las mateixas rahons de sempre.

Lo dia 13 arriba en Castelar á Barcelona: Soler lo visita y l' hi demana que ordeni al Comité que se 'l elimini de la candidatura. La mateixa nit celebra en Castelar una entrevista ab en Villamil y en Lopez Bernagossi; Castelar expresa sos desitjos, y com que no hi havia altre idea que la de obehir al jefe, los desitjos d' aquest quedan cumplerts desde aquella hora.

Soler y Plá no figura en la candidatura de la democracia de Barcelona. ¡No importa! Son nom, son desprendiment, sa lealtat, sa noblesa figurará no borrará may més del cor de tots los demócratas, y algun dia vindrá en que poguem pagarli aquest nou servey que á la causa democrática acaba de prestar ab sa conducta.

Si no tothom té l' enteresa d' imitarlo, tots tenim lo deber de aplaudirlo. Are no 'ns falta sino anar á las urnas, y coronar los nostres esforços ab la victoria.

Lo nou governador de Barcelona havia desempenyat cárrechs durant los últims temps del regnat de D.ª Isabel II. ¿Durant los últims? Home, me 'n alegro.

Lo Borinot promet anar al teatro á veure una comedia, quant haja passat la quaresma.

¡Vaya uns escrupuls! Com si la comedia verdadera, aquests carlins qu' fan lo santarrutxo per contreure un bon casament, no la duguessin sempre dintre del cos!

Castelar ha passat per Barcelona, anant á la Bisbal.

Com sempre vá ser rebut y agasatjat pèls seus amichs y correligionaris, aplaudit en tots los pobles del transit y per tot arrén saludat ab l' entusiasme de que 's fá digne pèl seu talent y per la seva constancia en la defensa de la idea democrática.

La CAMPANA 's felicita de haverlo tingut, encare que pocas horas, en Barcelona y 'l felicita de tot cor, desitjant que per tot arrén ahont ha passat coroni la victoria 'ls esforços de la democracia.

Gonsells pèl dia d' eleccions.

1.er No olvidin may la ley electoral y cumpléixinla. Pensin que las trampas son are més difícils, las penas severas y la responsabilitat efectiva. La ley es are diferent de avants. Con que, ho dihém als amichs y als adversaris, ¡molt ojo!

2.ª En los districtes ahont hi ha candidat demócrata, votéu pèl demócrata. En los districtes ahont no hi ha demócrata y sí constitucional, votéu pèl constitucional. En los districtes ahont no hi haja mes que ministerial, votéu per acumulació á D. Emilio Castelar. May, en cap cas, de cap manera, déu votarse á un candidat del ministeri. Pensin que de l' aliansa electoral, ne vindrán altres aliansas més fecundas y saludables per la llibertat de la pátria.

3.er Recullin totas las ilegalitats que 's cometin, prenguin nota de tots los morts que votin, fassin llista de totas las trampas que 's verifiquin. Las pretestas avants, ab la ley antigua, havian de ferse en l' acte: are poden formularse fins molt després de las eleccions. La responsabilitat criminal dura fins molt temps després de disoltas las cortis. Torném á repetir: —¡oyo!

4.er Si saben algun agent electoral que compri vots busquin provas y un ó altre pagará 'l pato: si saben que algun paga 'l dinar á algun elector, probas també. Ja veurán com se 'ls indigesta. Y no tingan por: la responsabilitat se farà efectiva, pesi á qui pesi. La ley d' are—y fá molt bè—equipara las falsificacions electorals als delictes comuns, la causa ha de seguirse fins al cap-de-vall, y 'l dret de denuncia 'l té tothom.

Las mesas guanyadas á Barcelona! Dugas oposicions han lutxat completament separades, y cada una d' ellas, per sí sola ha tingut més vots que 'l govern.

¡Visca la democrática Barcelona! Aquí ab sufragi universal y ab sufragi restringit, ab llistas ben fetas com ab llistas embolicadas, ja se sab, la derrota del govern es segura, las ideas liberals es lo desitj de totas las classes. Lo porvenir es nostre.

A governador caigut, governador nou. Després de 'n Perez Cossío, D. Perfecte Olalde. Un moderat d' aquells de avants de la Revolució. Ja 'u veuhén, en Martinez Campos no 'ns olvida. Vol que 'u tastém de tots los gustos.

Ja 's torna á parlar del Sr. Aldecoa, per quan s' hajan fet las eleccions. Y no 'ls dich res més perque si enrahono gayre, fins tinch por de que las lletras no caigan de las mans tremolosas del caixista.

Paraulas del Comité liberal conservador de Barcelona. «Més nos hém fixat en las condiciones económicas qu' en las condiciones políticas del candidat.» ¡Ah! Fins ells mateixos tiran pedras contra la política de 'n Cánovas y de 'n Martinez Campos!

La tristement célebre rassa de 'ls Hoedel, Nobiling, Oliva y Passanante no está encaré estermínada.

Un tal Solovieff acaba de disparar cinch tiros de revólver contra l' emperador de Russia sense tocarlo.

Es lo quint regicidi que s' ha intentat en l' espanya d' un any surtint frustrat com tots los demés.

¿Que n' ha resultat d' aquest nou acte salvatje? Qu' al presentarse després l' Emperador en públich ha sigut objecte d' una ovació y potser ha despertat simpatías en gent que pocas ó cap n' hi professava, y finalment que 'l govern ha desplegat midas més enérgicas contra 'ls nihilistas. Usant de aquestos medis los nihilistas no divergeixen un punt de 'ls carlistas y per lo tant estém molt lluny de creure en la felicitat que promet aquella secta.

Alguns datos històrics sobre 'ls jesuítas: La Companyía de Jesus vá fundarse en l' any 1540 (28 de Febrer). Lo Papa Paulo III vá establir

que 'l número havia de ser de 60 (27 setembre del mateix any)

Cárlos III 'ls disolt per real decret de 27 Febrer de 1776.

Clement XIV també 'ls disolt en bréu de 21 juliol de 1773.

Pio VII logra que Fernando VII 'ls restableixi y ho fá en 15 Setembre de 1814.

Las Corts de l' any 20 (14 de Agost) tornan á expulsarlos.

Isabel II 'ls torna á restablir, y la revolució de Setembre 'ls torna á treure.

¿Son legals los Jesuitas? No se 'ls ha tornat á autorisar y ja 'ls tenim á dintre. Son com una punxa, foradan sempre.

Algun dia algú 'ls espuntará.

Cansons ilustradas

PER APELES MESTRES.

Aquest es lo títol d' un tomo qu' un d' aquests dias posará á la venta l' editor de la *Campana de Gracia*, y del qual ja 'ls varem parlar no fá gayres dias.

Los que vulguin llegir, los que vulguin mirar dibuixos, los que vulguin cantar, que comprin aquest llibre; qu' en ell hi trobarán bons versos, bons dibuixos, y bona música. Escuso dirlos que 'l llibre es escrit é ilustrat tot-á-l' hora pel nostre dibuixant, la música de varias de las cansons del tomo es tan fresca é inspirada com las poesías y deguda al popular mestre Joseph Rodoreda, director de la Societat d' Euterpe.

Lo llibre es festiu y 'ls fará estar ab la rialla á la boca desde que l' agafin fins que 'l deixin, y apesar de que diu l' autor en la dedicatoria que no s' ha proposat més que divertir, fa pensar en la major part de las planas. De 'ls dibuixos no 'n dirém res porque tots vostres coneixen ja 'l llapis d' en Mestres y no afagirém sinó que á més de que diuen tan com las mateixas poesías están executats ab una facilitat y delicadesa encantadoras.

Es lo llibre més original qu' ha produhit la literatura catalana y de bona gana los reproduhiriam totas las cansons no sabent quina trihar per mostra; pero com estém segurs de que no deixarán de corre á ca 'n Lopez á adquirir las *Cansons ilustradas* nos concretarém á copiar *Lo Diputat* no porque valguí més que las altres sinó porque té certa oportunitat.

LO DIPUTAT.

Deixém tots nostras enfurnas
que la pátria 'ns ha cridat;
¡ciudadanos! mans á las urnas
y elegim un diputat.

Pe 'l país será un bon pare
com may l' ha tingut milló;
si estém mals, are com are,
li deurém la salvació.

¡Quin candidat
qu' elegirém!
¡Quin diputat
qu' enviarém!

La elecció está terminada
y ha triunfat no tre partit;
á la vila coronada
ya tenim al elegit.

S' ha acabat alló que deyan
qu' ab la lley la trampa 's fá;
¡per Madrid las lleys se feyan!
pero avuy tót mudarà.

¡Quin candidat
més aixirit!
¡Quin diputat
qu' hem elegit!

Ya vé 'l dia en qué s' instala
en las filas del Congrés;
¡quin bum-bum téta la sala!....
¡mes bum-bum vindrá després!
¿No diu res?... No es hora encare
y 'l pastel no es prou madú;
ell dirá lo que fins are
no ha gosat á dir ningú.

¡Quin candidat
més aixirit!
¡Quin diputat
qu' hem elegit!

Van á fér més lleys d' imprenta
per reblarnos més lo clau:
¡Llamp del cell! si avuy reventa
tot lo ministeri cau.
Cantarà vritats y fora

y os dich yo que será un tora.....
¿Tampoch parla?... Es que no es hora;
den trovar qu' es mólt dejorn.

¡Quin candidat!
més aixirit!
¡Quin diputat
qu' hem elegit!

Lo hobern demana xeixa,
per lo cual ha proposat
qu' s' voti eixa nit mateixa
un impost sobre 'l calsat.

Tothom crida y s' alborota,
qui protesta, qui se 'n va;
pero en fi, la lley se vota.....
¿Y 'l nostre héroe?... Ya farà.

¡Quin candidat
més aixirit!
¡Quin diputat
qu' hem elegit!

Vénen armas d' Inglaterra
que no fan falta á ningú:
lo góvern en só de guerra
crida gent per ferhi dú,
¡Pobre Espanya, va á deixarla
sense brassos pé 'ls séus camps!
Si 'l diputat nostre paria
¡avuy si que pionhen llamps!

¡Quin candidat
més aixirit!
¡Quin diputat
qu' hem elegit!

—¡Vaya un home! desespera,
ya ho ha pres com á costum;
ni 'ns ha fet cap carretera
ni 'ns ha tret un sol consum.

—¿Donchs qu' espera? yo diria.....

—Aprofiti la ocasió.....

—Home parli, sempre es dia.....

—¿No veu nostra situació?

¡Quin candidat
més aixirit!
¡Quin diputat
hem elegit!

Are si que ya no es maula,
ha trigat pero ¡qué hi fa!
té acordada la paraula
¡ps! á veure que dirá.

—Señores:—(Com s' encamina)—

yo suplico al President.....

que 's tiri aquella cortina
perque 'l sol m' está ofenent.

¡Quin candidat
més aixirit!
¡Quin diputat!...
nos hem lluit.

QUENTOS, PREVENÇIONS Y CABORIAS.

—Si 'us prometen, prenén: pero després voteu á qui 'us dicti la conciencia.

Aixís ho deya sempre 'l general Prim.

—Es precis escarmentar als que tractan de fomentar la corrupció. Ab una vegada que 's fassa n' hi haurá prou.

* *

Recorreu los districtes y pregunten:

—¿Hi ha cap partidari decidit de aquest góvern?

—¿Hi ha cap elector que l' aboní? ¿Hi ha ningú que tinga per acceptables las cuantiosas contribucions que se 'ns xuclan, los impostos que 'ns aplanan, las quintas numerosas que acaban ab los brassos y ab los diners de totas las familias, l' empleomanía que 'ns aniquila, la falta de libertad que 'ns corseca, la miseria que per tot arreu nos amenassa?

Si n' hi ha algun que surti, que voti al candidat ministerial, y després quan l' hi peguin, quan l' hi rompin l' ánima, llavors que aplaudeixi.

Aquí no hi ha més. Dauréu la píldora com vulguéu, revestiula ab los malentesos interessos de localitat, ab miserables qüestions personals, si enviéu diputats ministerials á Madrid, sempre resultarà que reforséu y acceptéu aquesta política que 'ns tapa la boca y aquesta administració que 'ns escura las butxacas.

Los pobles, lo mateix que 'ls individuos tenen la sort en las sévas mans; y los moments d' elegir á un representant de la nació son més solemnes de lo que sembla.

* *

Contra 'ls que ofereixen diners pot ferse una observació molt clara y molt sencilla.

Lo carrech de diputat es gratuit: es á dir, s' ha de servir de franch.

Are bè, donar diners per servir de franch un carrech, es ser molt tonto, si no 's porta l' idea de anarne á guanyar de certa manera. Y en aquest cas los electors reben un aglá per donar un roure. Reben per exemple quatre duros y luego 'l recaudador de contribucions vá á buscarne setze á casa seva porque l' immoralitat es la plaga més terrible y que empobreix més á una nació.

Votéu sempre al candidat més desinteressat, y 'l candidat més desinteressat es lo qui no s' ha de relacionar ab lo góvern, sino per ferli la guerra. Aquest, del góvern no 'n treurá may cap benefici.

En cambi un diputat que ha comprat los vots si n' ha bestret sis mil, tornarà ab vuit mil: ell no ha de perdre, y 'ls vuit mil los pagarán los electors, los pagarà 'l país.

A més si 'ls electors l' hi demanan un servey, sempre podrá dirlos:—Ja 'us vaig pagar lo vot; estém en paus. No m' amohinéu.

N, segons conta la *Gaceta*, vá treure en sort á París una caixa de ferro.

Després de possehir-la van vení 'ls apuros, tenia un pany tan complicat que no sabia obrirla.

Van aná á trobar á l' inventor, y aquest vá declarar que s' havia olvidat la combinació.

Resultat que la caixa no vá servir.

La caixa de ferro son las eleccions; l' afortunat que la posseheix es en Silvela y l' inventor es en Romero Robledo.

Que fassan lo que vulgan, no l' obrirán.

Agents electorals que han estat empleant los candidats ministerials:

Los recaudadors del Banch d' Espanya.

¡Vaya un acert!

Jo tinch per segur que quan un elector al dirigir-se al colégi, vegi á un d' aquests fulanos, la candidatura l' hi caurá de las mans, y apretará á corre.

Las sangoneras, sobre tot quan no s' está malalt, no fan cap goig, francament.

Pochs dias avants de que 'n Perez Cossío sortís de Barcelona deya la *Correspondencia*:

«El góvern está altamente satisfecho de los servicios prestados por el Sr. Perez Cossío.»

També avants, pochos dias avants de que l' Aldecoa sortís de Barcelona, la *Correspondencia* duya 'l mateix suelto, cambiant de noms.

Aquesta es la fulla d' or que emplea la *Correspondencia* per daurar la píldora.

Sr. Olalde, ja 'u sab: quan llegeixi un suelto per l' istil, fassi la maleta.

D' un suelto aixís se 'n diu la *bola*, porque es una mentida, y ¡vaja! per una altra cosa.

La Audiencia de Barcelona ha declarat libre l' exercici de la pesca.

¡No n' hi ha pochos de candidats que tractan de pescá un districte!

Una comparació.

—Los moderats son com lo *Faust*, volen tornarse joves y per serho, fins son capassos de donar l' ánima al dimoni.

—¿Qui es lo dimoni?

Resposta:

—¡Qui vols que siga! En Martinez Campos.

Una noticia electoral:

«S' assegura que tots los morts que hi ha á las llistas, han pensat votar al general Espartero per acumulació.»

Algú ha assegurat que 'l dia de las eleccions á Sabadell sortiran las trampas, sense que se celebri professó de Corpus.

Aixó es lo que volém veure.

Tal vegada, ja que de professons se tracta surti també la custodia de 'n Daroca.

Dias endarrera en Silvela vá donar una circular privant del dret d' elegir mesas als que no saben escriure.

La circular estaba bastant mal escrita.

De manera que á dreta lley fins el Sr. Silvela está impossibilitat d' elegir mesas.

Tres periódichs en un sol dia van ser denunciats en Madrit:

Lo Clamor de la patria, la Nova prensa y 'l Pueblo español

Ja 'u veuhen si es hó tenir un sabre al frente del govern.

De 'n tres en tres los pelan.

Llegeixo en un periódich de Madrit:

«Hi ha dugas classes de tirans: uns que pegan y distreuen y uns altres que pegan simplement.

»Neron era un tirá y tocava la flauta.

»Cánovas castiga á la prempsa y toea la lira.

»Martinez Campos no toca ni pito ni flauta.»

Y anyadeixo jo:

Pero 'ns toca l' esquena.

Ja s' ha acabat la senmana Santa y hem entrat en una senmana no menos santa per nosaltres: la senmana de las elecciones. Tampoch hi faltarán palmas y monas.

Lo qu' es d' esperar y més de desitjar es que la palma se la enduguin los candidats demócratas y que 'ls ministerials se quedin ab la mona.

A Paris un capellá espavilat ha anunciat un concert que 's donará en un teatro, destinant los productos á las obras de reparació de una iglesia.

¡Cóm cambian los temps!

Alguns sigles endarrera los capellans negavan funerals y sepultura sagrada als cómichs!

Manera de desferse de un ministre de aquells qu' están enganxats á la poltrona:

Tirant'hi un' olla d' aygua bullenta á veure si 's desenganxa.

A Fransa hi ha hagut grans qüestions ab un autor de novelas M. Zola, que escriu tal com se parla, tant si es brut com si es net, y que 's titula gefe de l' escola naturalista.

Molts autors se l' hi han tirat á sobre, havent descubert que la major part de las sévas obras son imitació de altres autors.

Un crítich diu:—Ja 's coneix que M. Zola es naturalista. Ho es de noms y de fets. Embalsama 'ls aucells que matan los altres.

—Ahir la ma va doná l' Anton á la seva néta.
—¿Donchs, pobret, d' aquesta feta s' haurá quedat sense ma?

Un pagés mentres pegava al seu burro l' altre dia, porque 'l pobre no podia dur lo gran pés que portava, deya á la gent de prop d' ell:
—Lo que un burro du ab tal pena, facilmente vuy du' á l' esquena y aixó que jo sóch molt vell.
Més al punt, ab gracia y sal, l' hi va di' un jóve dels carros:
—Ja ho crech; pero tots los burros, no ténen la forsa igual.

F. Ll y B.

Conech jo més d' un actor qu' en las tanlas, quan declama, no executa so's lo drama qu' executa hasta al autor

A. M.

Un fulano que se las pega de graciós diu un xiste, que fa riurer molt.
Pero un erudit l' hi observa:
—Mestre, aquesta idea es de Quevedo.
—Podrá ser molt bè, que Quevedo haja vertit aquesta idea; pero are sols falta averiguar qui l' ha dita primer.

Se casa un viudo per tercera vegada y l' hi fan

uns esquellots, com may se 'n hejan sentit de semblants.

Ell se posa á plorar.

—No ploris Bartoméu, l' hi diu la seva dona: desprecia á la gentussa, consóla 't.

Y contesta 'l viudo:

—No t' inquietis; ploro de alegría.

—¿D' alegría?

—Sí, recuerdo que me 'n han fet ja tres vegadas y estich pensant si me 'n farán la quarta.

Un metje passa la visita acompanyat de un jóve que ha acabat la carrera fá molt poch temps.

Un dia examinant un malalt diu lo metje:

—Vosté ha menjat meló, y aixó es molt fatal.

Admiració de la familia, del malalt y del practicante.

—¿Com ho ha conegut? l' hi pregunta aquest al sortir de la visita.

—Molt senzillament, contesta, porque hi vist una llevor enganxada en lo llensol.

Alguns dias després, prenent aquesta observació per máxima 'l practicante convertit en metje y visitant per compte propi, visita á un malalt, s' adona de que entre 'l llensol hi havia una palla que havia sortit de la máfega y exclama molt irritat:

—¿Com vol curarse infelís! L' hi ordeno la dieta més rigorosa, y vosté ho fá tant bè, que s' atraca de palla com un burro.

Passa una dona per davant de un puesto de consums ab un bulto sota del mocador:

—Noya, que portas aquí? l' hi pregunta un carabiner.

—Contrabando, respon ella desabrigantse y ensenyantli una criatura.

Un embastero molt aficionat á exagerar las cosas, exclamava:

—Jo tinch una dona com no n' hi ha cap més, virtuosa, amant, una dona modelo. L' estimo ab total l' ánima. Al mateix temps tenia un gosset.

¡Pobre animaló!...

—¿Se t' ha mort?

—¡Va suicidarse!

—¿Com s' enten?

—Sí, era tant intelgent! Va agafarme celos de la dona y se 'm vá penjar.

Una dama molt bunyol de un teatro tracta de conquistar á un periodista, desitjosa de que l' elogihi.

Lo periodista l' hi véu la pinta y fá l' esquerp. La dama un dia l' empren y l' hi pregunta:

—Bè, vaja, definitivament ¿quín dia 'm posará un suelto?

Lo periodista respon:

—Lo dia que 's mori.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—Castelltersol.
2. ID.—Dissapte.
3. ENDEVINALLA.—Ou.
4. SINONIMIA.—Sort.
5. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Mariano
6. TRENCA-CLOSCAS.—Ordal
7. TRIANGUL DE PARAULAS.—Maria
aria
ria
ia
a
8. GEROGLÍFICH.—Home petit carregat de posturas.

Ha endevinat todas las soluciones los ciudatans: Fra-diá- volo, Bruguerot, Almina, Pal de Fragata y Barrusco, 7 Mort de fam y Tot y va, 6 Africa y 5 Dos escapats de missa.

XARADAS.

I.

En ma primera y tercera una bestia hi trobarás; la setona junta ab prima la portaras de la ma

si es que vols acompanyarla y evitar que prengui mal. Lo meu tot, si l' endevinas, te tindré per avispat que es una cosa que cerra per tota aquesta ciutat.

J. S. MAGRIÑA.

II.

—¿Hu Camil o viu aquí?
—No, senyora, al h i tercera.
—Donses tot que ja m espe la dona del Agustí.

VICENS SEDASSOS

ENDEVINALLA.

Pèl dret soch gran capital d' una próxima nació y al revés só una passió que á n' el men faig bè y faig mal.

PAU SALA.

TRENCA-CAPS.

Nasi pera

Colocar aquestas lletas de modo que formin una cosa útil per l' istiu.

J. ARNAU.

TRIANGUL.

.
.
.
.
.

Substituir los pichs ab lletas de manera que la 1.ª ratlla digui lo que 's troba en una llibreria; la 2.ª lo que tots tenim, la 3.ª lo que es un camp, la 4.ª lo que hi ha en las cartas y la 5.ª una lletra.

J. FERRER.

QUADRAT DE PARAULAS.

.
.
.
.
.

Sustituir los pichs ab lletas que llegidas vertical y horizontalment digan la 1.ª ratlla una cosa que fá olor; la 2.ª un instrument; la 3.ª una planta y la 4.ª una altra planta.

CAMPANER.

CONVERSA.

—¿Martí, quant has arribat?
—Are mateix.
—D' ahont?
—Rumia.
—Impossible acertaro...
—Donchs entre tu y jo ho hem dit.

CÓMCH D' HORTA

GEROGLÍFICH.

Cor D. I R A C.,
sa tt. bon. I
P R N
D I / I
Pelegri.

PAU XOLÁ.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas dignes d' insertarse los ciudatans Pau Sala, J. Sust y G. Africa y Gerbosela, Pere Peret y Perico, Pau Colom, Tijo xich, Bruguerot.

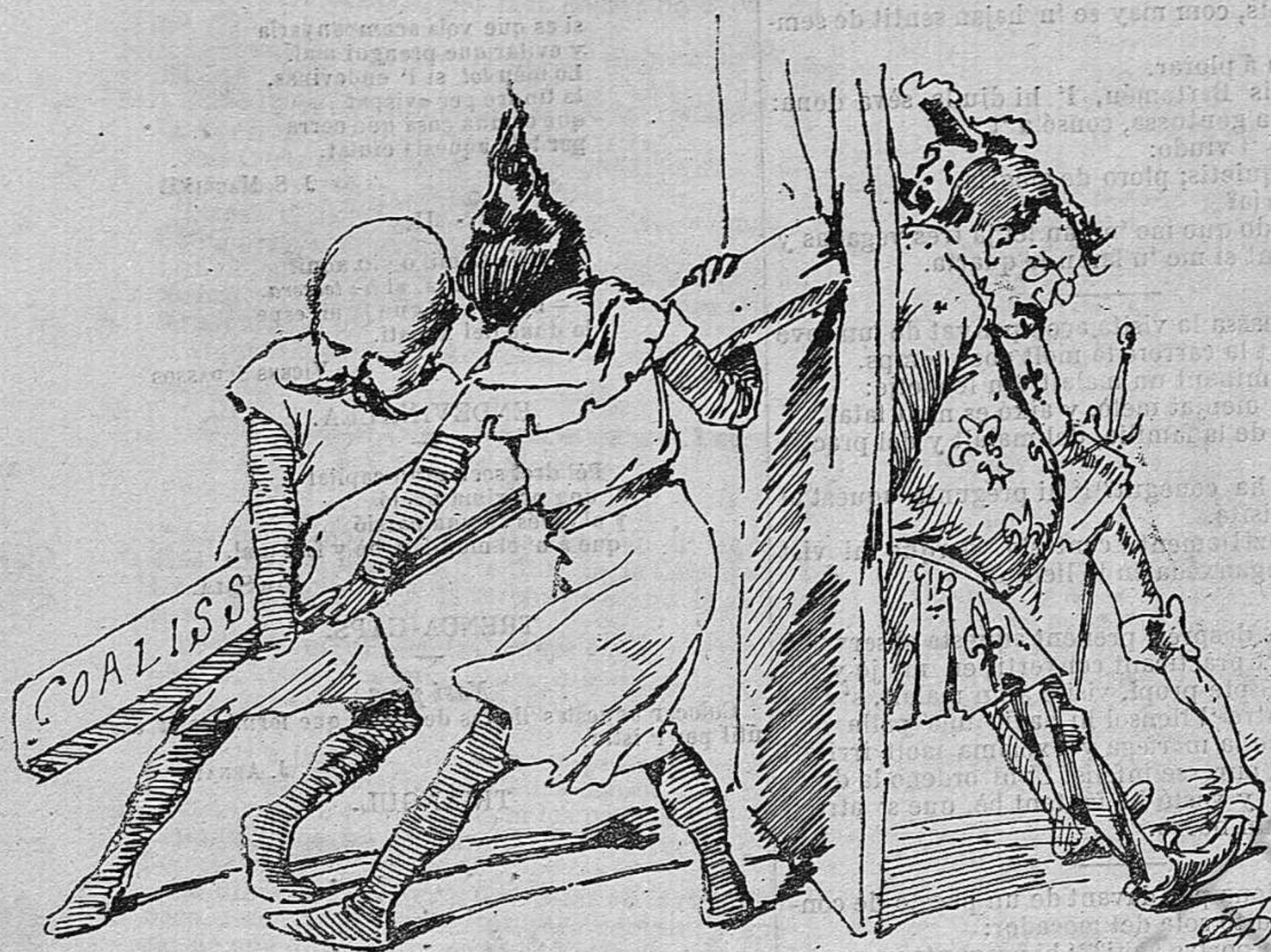
Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen com tampoch lo que 'ns envian los ciudatans Pal de Fragata, Nena dels ulls blaus, J. S. Nassari Ganxet, Joan de Ampurdá Campaner y J. Ll. B.

Ciudatans Tot y vá: Insertarem la conversa.—Polla de Reus: Idem lo geroqlífich.—Tierno del Bogatell: Tot servira.—Almina: Anirán un logogrifo numérich.—Mort de fam: Lo que envia serveix.—Fra-Diavole: Va be tot.—Africa: Está bé lo triangul.—Dos escapats de missa: Tot va bè.—Nas de lloro: Insertarem lo que envia.—L. C: De vosté anirá molta cosa. Li posém las inicials porque vosté ha tingut la poca pena d' usurpá lo nom d' una altre persona.

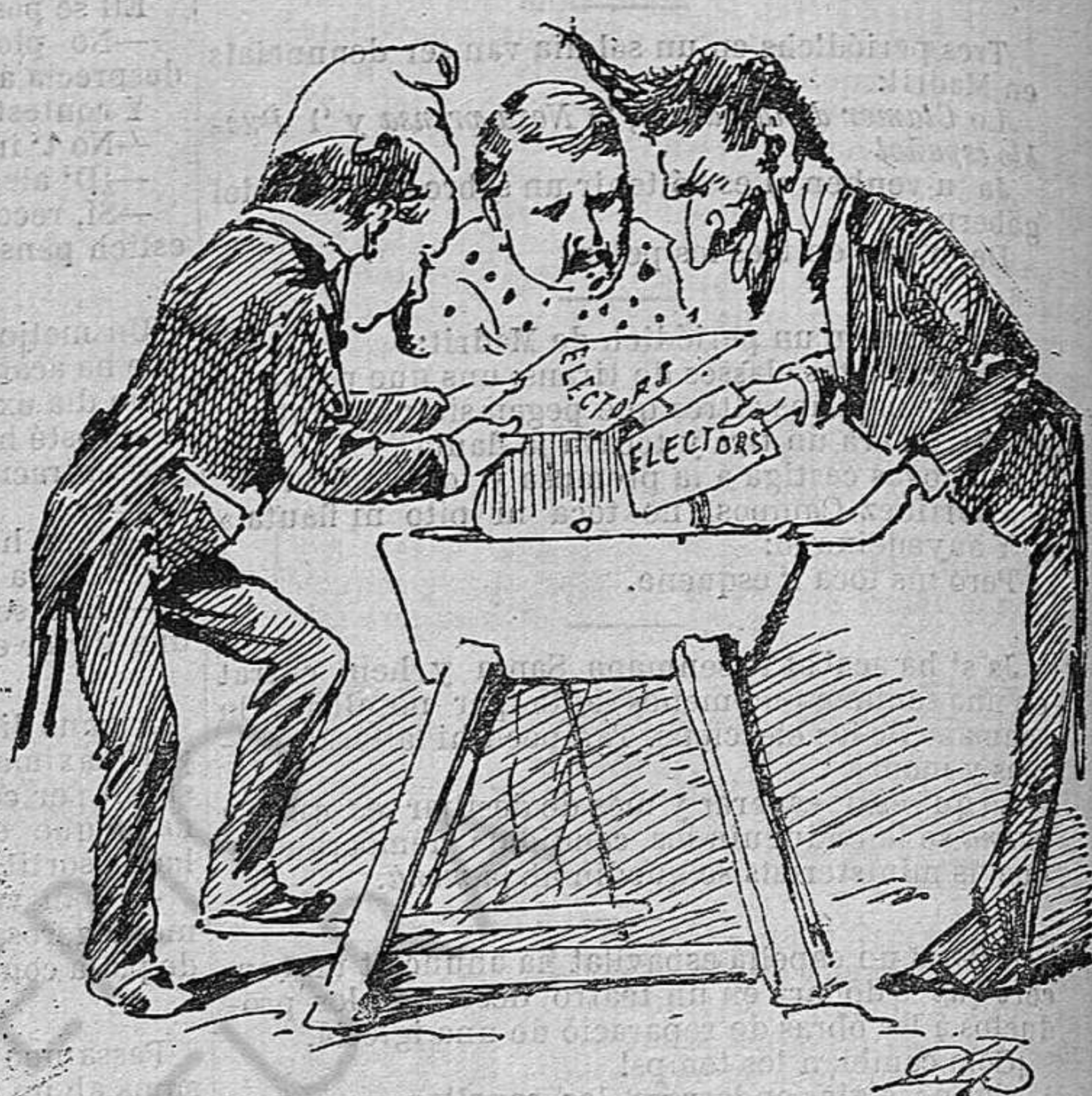
LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

Barcelona: Imp. Lluís de Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 22.

ACTUALITATS.

No mes aixís es com se fa alguna cosa.

Preparantse al combat.

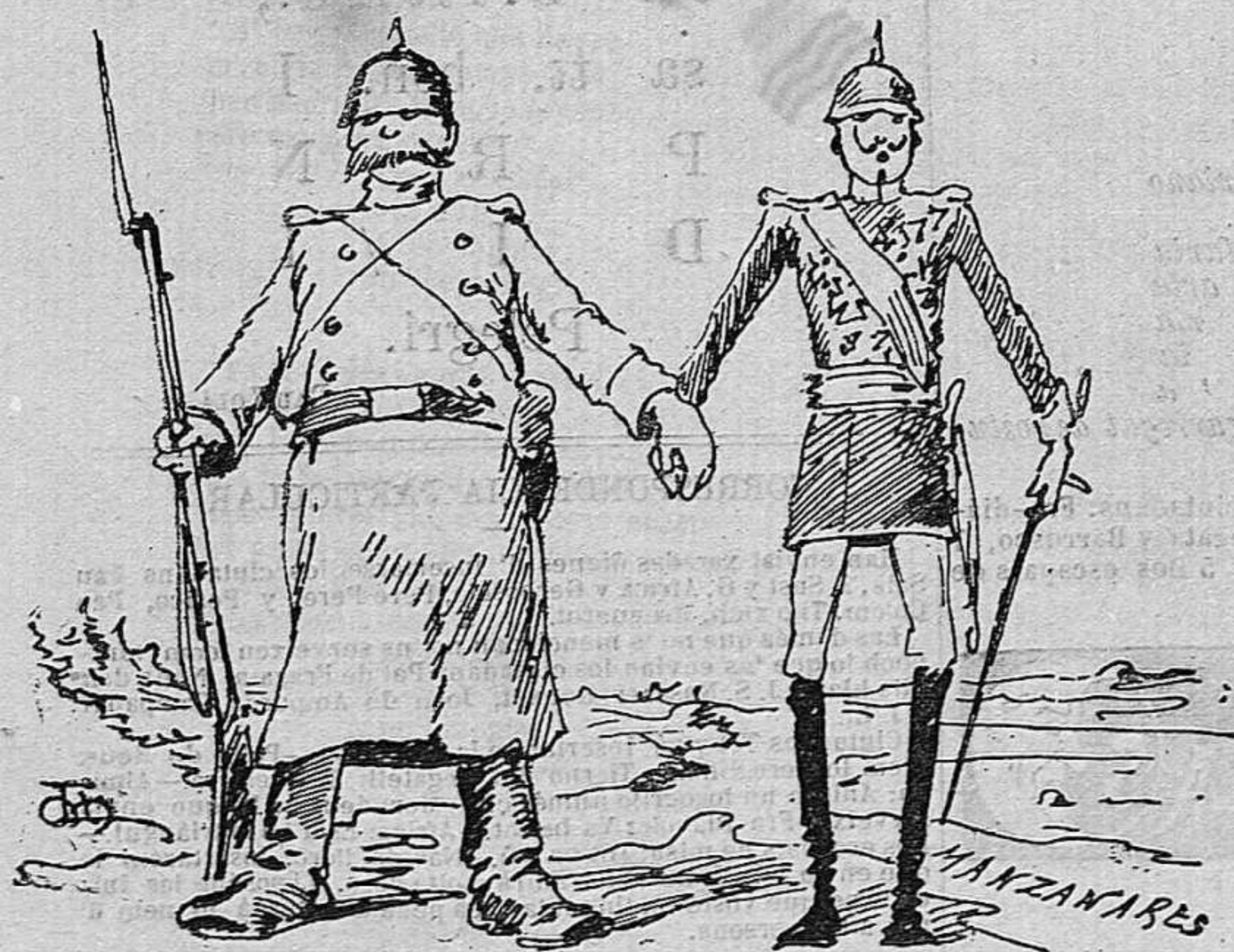

La Campana sembra.

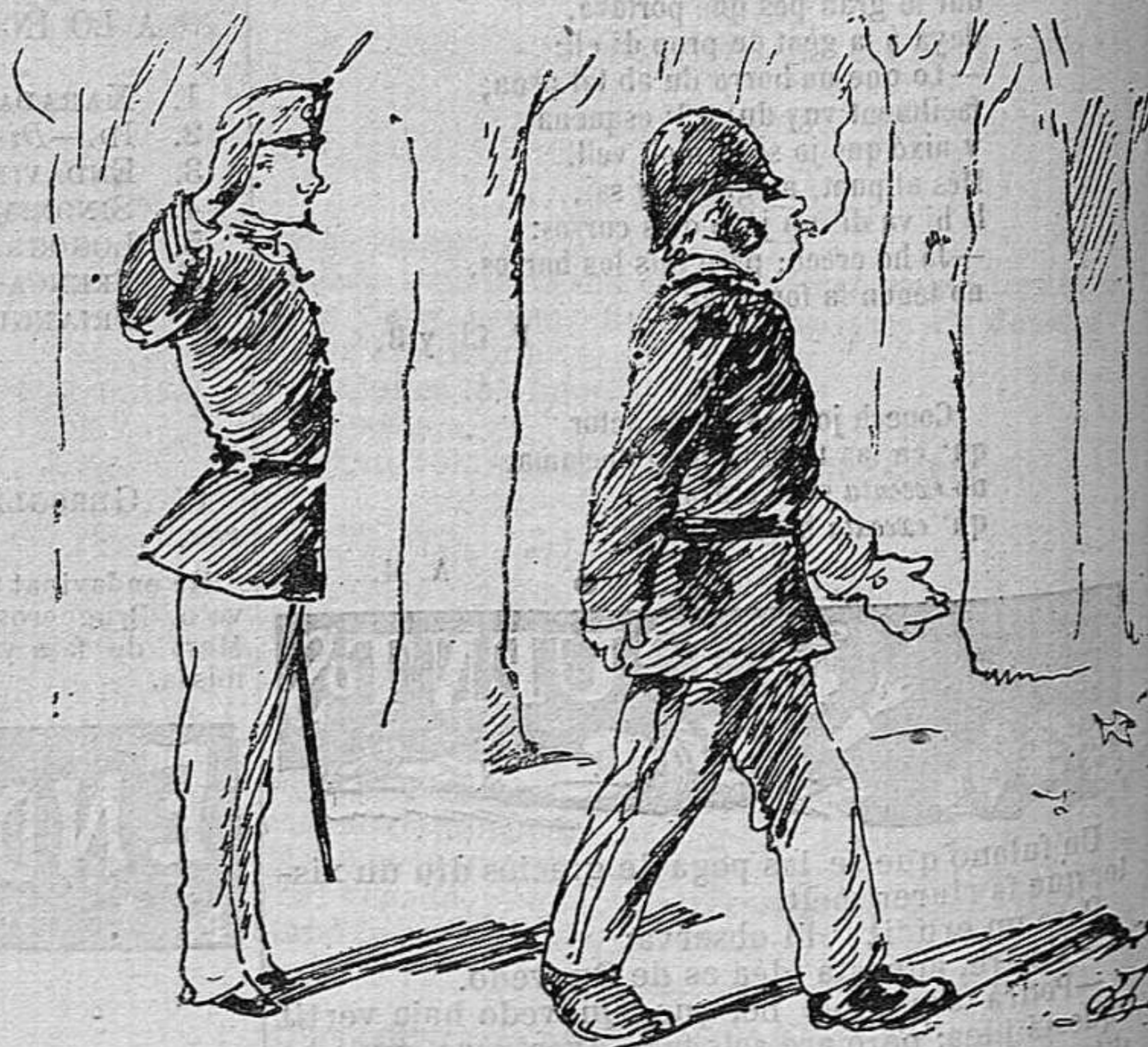

Perque grani 'l camp de la democercia.

LA REFORMA DEL SOMBRERO DELS GENERALS.

Lo casco igualant lo general espanyol ab lo soldat alemany.

¡Ay, es un bombero! l' havia pres per un general.